

# РЕШЕНИЕ

№ 6045

гр. София, 14.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Калин Куманов**

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **263** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Х. Х. Р., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.Д., срещу Решение № 189Х/02.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8056/19.11.2025 г. С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е немотивирано и постановено в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в случая не са налице предпоставките на чл.13, ал.2 от ЗУБ за представяне на нови обстоятелства от значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Поддържа, че в последващата си молба е изложил нови факти, които не са били обсъждани в предходното производство, а именно – основателен страх за живота и сигурността си поради преследването му лица, приближени на новата от власт. Излага довода, че актуалната ситуация в страната му се характеризира с липса на ефективна държавна защита, наличие на въоръжени конфликти, междуетнически и религиозни сблъсъци, както и с повишен риск за живота и физическата неприкосновеност на цивилното население. Счита, че тези обстоятелства пораждаат основателен страх от преследване и тежки посегателства при евентуално завръщане в държавата му по произход. Навежда оплакване, че административният орган формално е изброил представените писмени доказателства, но не е извършил задълбочена

преценка на изложените факти, като неправомерно е направил оценка по същество на последващата молба, излизайки извън рамките на правомощията си в производството по допустимост. Поддържа, че с това са нарушени разпоредбите на чл.7 и чл.35 АПК, чл.76а ЗУБ, и принципите, залегнали в правото на Европейския съюз. Моли Съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за разглеждане на последващата молба на жалбоподателя по общия ред в производство за международна закрила. В с.з. жалбоподателят се явява лично, представлява се от адв.Д., която моли Съда да отмени обжалвания акт като незаконосъобразен.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, се представлява от юк.П., която моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път А. Х. Х. Р. е поискал закрила с молба УРИ 105400-3543/11.09.2024 г. по описа на дирекция Миграция, по която е постановено Решение № 1957/25.02.2025 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 15034 от 02.05.2025 г. на Административен съд-София град по адм.дело № 3487/2025 г. жалбата е отхвърлена. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 10448 от 28.10.2025 г. по адм.дело № 6520/2025 г. го е оставил в сила. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че е роден и живял до 2013 г. в [населено място], обл. Х.. Напуснал родния си дом заедно със семейството си заради започналите бомбардировки. Установили се в лагерите в [населено място] и оттам молителят е напуснал страната си. Споделил е, че лично не е бил свидетел на военни действия и сражения, но е чувал бомбардировките. Напуснал е С. заради войната и заради нежеланието му да участва в нея. Преди да напусне страната си, групировките на свободната армия искали да го мобилизират да се бие на тяхна страна. Допълнил е, че не е отбил военна служба. Разбрал от адвокатата си, че през 2019 г. и през 2020 г., е бил търсен от властите за мобилизация за задължителната военна служба. Обяснил е, че не иска да се връща обратно в С. заради войната и липсата на сигурност, като в С. няма дом - всичко било разрушено. Не е имал проблеми със сирийските власти и не е бил арестуван, съден или осъждан, не е имал проблеми на етническа и религиозна основа. Не е членувал в политически партии или организации. Подал е молба за закрила в Република България защото е мирна и стабилна страна, в която иска да остане. Той работи в строителна фирма и се чувства добре в България.

На 19.11.2025 г. е подадена последващата молба за предоставяне на международна закрила, в която молителят сочи, че по време на войната той семейството му са се преместили в един от бежанските лагери, където живели дълго време, след което той успял да избяга за България. След падането на режима на Б. А. семейството му се върнало в А., за да потърси родната си къща. Тя била разрушена, поради което започнали да чистят руините и да изграждат стая по стая. През месец май 2025 г. в земята им нахлули осем коли с представители на новия режим - група мъже от Дирекция "Сигурност" с отличителни белези на властта, носещи оръжия. Тези мъже заплашили семейството му, че трябва да напуснат мястото, което обитават и че техните права върху земята са конфискувани от новия режим. Семейството му се противопоставило на техните изисквания. Служителите на новото правителство нанесли побой, включително на жените и децата, които били там. Едната от сестрите му била бременна и загубила бебето си. Баща му се опитал да защити децата, вследствие на което бил арестуван и отведен в затвор. Семейството му го търсило

многократно, но без успех. Оказало се, че в А. и наоколо в селата имало слух, че баща му бил шпионин на бившия диктатор Б. А.. Започнали и заплахи към братята му, които се принудили да избягат в Л.. Заплахите застигнали и него. Един от мъжете, който е представител на местната полиция, сложена от новото правителство, многократно му изпращал гласови и текстови съобщения със заплахи относно това, че името му било регистрирано на всички граници и ако се върне, ще го застигне съдбата на баща му. Към последващата молба са приложени флаш памет, съдържаща звукозаписни съобщения, с превод на български език; копие на индивидуална гражданска регистрация; копие на удостоверение за семейна и гражданска регистрация, копие на акт за брак с българска гражданка, копие на справка на Международна дейност относно С. от 21.07.2025 г., както и разпечатки с информация от източници в интернет относно положението в С..

С Решение № 189Х/02.12.2025 г. интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество последваща молба за закрила, като е основал отказа си с чл.13, ал.2 от закона - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган е възпроизвел бежанската история и е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя – медийни публикации: 1. Ще има ли нова война ва С.?.; 2. Ескалация на сблъсъците между Д. и кюрдите в С. С.; 3. С. отваря коридор за евакуация на цивилни в провинция Х.; 4. С. обяви западната част на река Е. за военна зона заради ескалацията на атаките на YPG; 5. Е. А.: Ескалацията в Д. Х. и А. предвещава гражданска война; Турция допуска сирийските власти да използват сила срещу кюрдите; 7. Най-малко осем души загинаха при експлозия в джамия в С.; Сирийските демократични сили предупреждават за последиците от военната ескалация върху затворите на ИДИЛ; Американската армия и партньори нанесоха удари по "Ислямска държава" в С.; Това е декларация за отмъщение. САЩ нанесоха удари по "Ислямска държава" в С..

От ответника – справки вх.№ МД-02-14/16.01.2026 г., вх.№ МД-02-650/15.12.2025 г., вх.№ МД-02-643/09.12.2025 г. и вх.№ МД-02-30/30.01.2026 г. относно актуалното положение в С..

По делото беше разпитана като свидетел съпругата на жалбоподателя, Р. А. К.. Свидетелката сподели, че живеят заедно, тя владее арабски на средно ниво. Ставала е свидетел на обажданията и на това, че го заплашват за живота му, ако не отстъпи земята в С.. Разговаряла е по телефона с майка му и с една от сестрите му. Постоянно е била свидетел на такива заплахи по телефона. Не може да каже дали съпругът ѝ познава хората, които му се обаждат, нито дали са едни и същи, но знае, че са се обаждали от различни номера. Чувала е изречения от рода: "ще те убия, ако се прибереш, нали знаеш какво ще ти се случи" и други такива. Той ѝ е споделял след разговора, че тези хора са от С. и постоянно го заплашват за майка му, за земята, която искат за им вземат. Съпругът ѝ общува с роднините си, които са в С.. Свидетелката знае, че той има четирима братя в Л., в С. има двама братя и една малка сестричка.

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че е избягал от страната си, защото хора от новото правителство са нападнали семейството му и са счупили краката на майка му. Това е станало през м.май 2025 г., когато той е бил в България. До тогава неговите родители са били в лагер и когато са се върнали, са установили, че в къщата им са се настанили хора на новата власт и не са искали да я освободят. При това е станал конфликт и баща му е бил отведен в затвора. След тази случка братята му са избягали в Л.. Останала майка му с три малки деца. Не знае от къде са намерили неговия WhatsApp, но започнали да го заплашват. Тези хора са

от тяхното племе, видял е два профила, които са от С.. Изпратили са му звукозапис, където го заплашват ако се върне там, в смисъл: "баща ти е при нас и ако се върнеш, ще те последва същото." Искат от него да обещае, че не семейството му се отказва от този имот. Нито той, нито баща му са били членове на партия Баас. От това, което вижда във Ф., може да каже, че имам познати, които са се върнали от Европа и ги задържат.

Процесуалният представител на жалбоподателя адв.Д. поясни, че жалбоподателят ѝ е предоставил въпросния звукозапис, тя го е свалила на флаш памет и е преведен от преводачите на адвокатското дружество, за което е представена стенограма.

В с.з., проведено на 06.02.2026 г., бяха прослушани аудиофайловете, записани на флаш паметта, и преведени от преводача, при което се установи следното:

Първият файл, с № AUD 20251110-WA0054, с времетраене 19 секунди, съдържа запис на арабски език, и се чува: "З. Ала, разбрах, че искаш да се върнеш. Не трябва да се връщаш, твоето име е на всички пунктове. Баща ти е в затвора и ти ще отидеш при него, ако се върнеш".

Вторият файл, с № AUD 20251110-WA0055, с времетраене 20 секунди, съдържа запис на арабски език, и се чува: "Чухме, че искаш да се върнеш, твоето име е на морските пристанища, на турската граница, на ливанската граница и вътре в цяла С.. Съвет като от брат, остани там, където си".

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 17.12.2025 г., жалбата е подадена на 19.12.2025 г., видно от поставения върху същата вх.№ 32352 на АССГ, поради което същата е процесуално допустима.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от А. Х. Х. Р. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 189Х/02.12.2025 г. е издадено от компетентен орган – В. И., мл.експерт в РПЦ-Х., определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-282/13.04.2022 г. (л.44), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Последващата молба за закрила е обоснована с нови обстоятелства, свързани с насилствено обсебване от семейството на чужденеца на родната им къща, като е представил нови доказателства: флаш памет, съдържаща звукозаписни съобщения; акт за брак с българска гражданка индивидуална гражданска регистрация; удостоверение за семейна и гражданска

регистрация.

Съдът намира за правилен извода на интервюиращия орган, че в случая не е доказано спрямо молителя да е осъществено нечовешко отношение или преследване.

На първо място следва да се отчете фактът, че самото лице споделя обстоятелства, които са представлявали непосредствената заплаха за живота му в С., но те са с криминален произход, основани на имуществен спор, свързан с недвижим имот, и на това основание се намират извън предметния обхват на ЗУБ. Очевидно става въпрос за вътреплеменна междуособица, чийто произход е неясен, но пак следва да се има предвид, че не изхожда от държавната власт или нейна паравоенна групировка, а от частен субект.

На второ място правилно приложената флаш памет не е кредитирана. Дори да се установи къде са регистрирани профилите, от които изхождат гласовите съобщения, те не биха могли да бъдат свързани с конкретни лица, а оттам и да се установи каква е ролята им във вътреплеменните отношения, коментирани по-горе. Наред с това съдържанието на аудиофайловете, записани на флаш паметта, преведени на български език от преводача, не разкрива отправени заплахи от естество да събудят основателен страх за живота и здравето на адресата им. Това е така, защото те не звучат като заплахи, а като предупреждения, изхождащи от лице, което е приятелски настроено към молителя: "Съвет като от брат, остани там, където си". При това самият молител още в хода на първото административно производство е заявил, че подава молба за закрила в Република България, защото е мирна и стабилна страна, в която иска да остане; той се чувства добре в България. Ето защо е нелогично да се навеждат основания, базирани на евентуално завръщане на чужденеца в родината му – нещо, което той недвусмислено е заявил, че няма намерение да предприема. Напротив – в страната ни лицето се чувства добре и иска да остане тук, започнал е работа в строителна фирма и получава възнаграждение. Също толкова нелогично е да се приеме, че субектът на заплахите би използвал любезното обръщение "З.", което всъщност е пожелание за здраве на адресата му.

Не води до различен извод и преценката на свидетелските показания, които, освен че са с произход от съпругата на жалбоподателя, тоест лице заинтересовано от изхода на спора, не разкриват нито субекта на заплахите, нито реални заплахи спрямо молителя, доколкото свидетелката е възприела заплахи във връзка със земята, която искат за им вземат, а по този въпрос Съдът изложи съображения по-нагоре в настоящото решение.

Представените разпечатки от интернет източници относно обстановката в С. представляват обща информация. Данните за актуалната ситуация в С., която Съдът възприема от публикуваната от Б. информация, сочат, че четиридневното споразумение за прекратяване на огъня между сирийското правителство и кюрдските сили, което изтече тази вечер, е удължено с 15 дни, по съобщение на сирийското министерство на отбраната, цитирано от Р. Удължаването е било решено с цел да се подкрепи операцията на САЩ за прехвърляне на затворници от "Ислямска държава" от С. в И., е казано в изявление на министерството. Предвожданияте от кюрдите Сирийски демократични сили (С.) са обявили, че споразумението е постигнато чрез международно посредничество и че "диалогът с Д. продължава". Сирийската армия е обявила във вторник, 20 януари, ново четиридневно прекратяване на огъня с кюрдските сили, след като предишното споразумение се провали. Сирийските демократични сили са се изтеглили от големи райони в С. и Източна С., като са ги отстъпили на сирийските правителствени сили.

В конкретния случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. В страната са започнали помирителни процеси, свързани най-вече с призивите на временното правителство на групировката "Х. Т. аш Ш." за реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес.

Следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен

евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т.е. хуманитарен статут.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че представените документи не установяват нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ. Представянето на копия с неясен произход, касаещи трети лица или съдържащи вътрешни противоречия относно своята секретност и начин на придобиване, не изпълнява изискването за установяване на нови релевантни факти.

Неоснователни са възраженията за допуснати процесуални нарушения. Административният орган е обсъдил всяко от представените доказателства, изложил е мотиви за тяхната неотнормираност и недостоверност и е постановил акта си в рамките на законово установената процедура. Преценката е извършена единствено за целите на допустимостта и не представлява произнасяне по същество, което да изземе компетентността на Председателя на ДАБ.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, като същото отговаря на условията за редовно действие на административен акт, което предполага отхвърляне на жалбата против него.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на А. Х. Х. Р., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 189Х/02.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8056/19.11.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: